



Tartalom:

A szeretet szentsége, melyben hiszünk, melyet ünneplünk, és amelyet élnünk kell	1
Gótika Zalában II.	2
Egyházmegyei Zarándoklat 2007. április 30. Mariazell	3
Emlékezés Le Clerc Alexia boldoggá avatásának 60. évfordulójára	4
Jó volt olvasni: Ismeretlen szerző: Boldog Alexiához	6
A keresztény sajtó bemutatkozik Teofil.....	6
Ki erdősíti vissza a Földet? Gondolatok Dr. Kellermayer Mik- lós prof. előadása alapján	7
Ultreya, cursillós találkozó Zalaegerszegen	8
Hittanóra az iskolában	10
Boldog Jolán	10
Anyakönyvi hírek.....	10
Hittanosok kirándulása Rábakethelyre.....	10
Fiataloknak.....	11
Plébániai hírek	12

A szeretet szentsége, melyben hiszünk, melyet ünneplünk, és amelyet élnünk kell...

XVI. Benedek pápa, ez év február 22-én egy apostoli buzdítást adott ki, melynek bevezetőjében ezt írta: „*A szeretet szentsége, a leg-szentebb Eucharisztia, az önmagát feláldozó Jézus Krisztus ajándéka, aki feltárja nekünk Isten minden egyes ember iránti végtelen szere-tétét... Mekkora csodálatot kell kelteni szívünkben az eucharisztikus misztériumnak!*”

Hit – ünneplés – élet. Az Oltáriszentségben hitünk tanítása szerint Jézus Krisztus egészen egyedülálló és máshoz nem hasonlítható mó-don van jelen. Igazán, valóságosan és lényegileg van jelen: testével és vérével, lelkével, és istenségével. Szentségi módon van jelen, azaz a kenyér és a bor eucharisztikus színei alatt az egész Krisztus: Isten és ember.

A szentségi Jézussal többféle módon találkozhat a keresztény ember: a szentmisében, a szentáldozásban, és a szent jelenlét megvallásá-ban, a szentségimádásban. Ezek a lehetőségek, kincsek mindannyiunk számára ismerősek, majdnem azt is mondanánk: magától értetődőek, természetesek. Mégsem szabad magától értetődőnek, természetesnek mondani e titkokat, hiszen Isten ajándékai, kegyelmének, szeretetének kifejezői.

Úrnapiján, vagyis Jézus Krisztus Testének és Vérének ünnepén kü-lönösen is el akarjuk mélyíteni az Úr iránti szeretetünket, ragaszkodá-sunkat. Szeretnénk rádöbbszenni arra, hogy a szentmisében és a szentál-dozásban napról napra milyen közel lehetünk Hozzá, illetve mennyire lehetünk az Ő életének részesei és részei.

Szent Ágoston püspök egyik homíliájában így szólt: „*A kenyér, melyet az oltáron láttok, melyet megszentelt Isten szava: Krisztus tes-te. A kehely, pontosabban, amit tartalmaz, melyet megszentelt Isten szava, Krisztus vére... Ha ezeket jól veszitek magatokhoz, ti magatok váltok azzá, akit magatokhoz vettetek.*” A pápai irat nyomatékosan ajánlja, hogy az ars celebrandi, azaz az előírásoknak megfelelő ün-neplés művészete és a hívek teljes és aktív és gyümölcsöző részvétele között szoros kapcsolat legyen. Sokszor hallunk ellenvetéseket, hogy az ünneplésben milyen távolságtartás van, mennyire rideg, elvonat-koztatott a liturgia. Tudatosítanunk kell, hogy a liturgia nem arról szól csak, hogy jól érezzük magunkat a templomban; hanem a krisztusi hitet - amely 2000 év óta változatlan és változtathatatlan – fejezzük ki az imádságban.

A szentségimádás is lényegileg része az Eucharisztia iránti szerete-tünknek, ragaszkodásunknak. Ismét Ágoston püspököt idézzük, amint a pápa is tette: „*Senki se egye ezt a kenyeret, anélkül, hogy előbb ne imádta volna; vétkoznénk, ha előbb nem imádnánk.*”

Hit – ünneplés – élet. Úrnapiján nézzünk magunkba: Milyen a szent-

(folytatás a 2. oldalon ⇒)



(⇐ folytatás az 1. oldalról)

misén való tevékeny részvételünk? Imádságunk és énekünk a hit megvallása? A szentáldozásaink – amikor csak lehetséges – tényleg gyümölcsöző találkozás, részesedés Krisztusban? Ok nélkül nem vagyunk távol a szentgyónástól és a szentáldozástól? Magaménak érzem az Egyház szükségletét, részt veszek az első csütörtöki – papi hivatásokért, jó papokért esdeklő – szentségimádáson? Közösséghez való tartozásomat kifejezem azzal, hogy az első vasárnapi szentségimádáson a nemzet – amely igen nagy bajban van – sorsának jobbra fordulásaért és a

plébániai közösségünk lelki megújulásáért imádkozom? Közösségeinkben is fontosnak tartjuk az eucharisztikus lelkület ápolását?

Úrnapja. Hálaadás a hitért, az ünneplésért, a tanúságtevő életért; és megújulási lehetőség is a hitben az ünneplésben, a krisztusi életben. A szeretet szentségében köztünk élő Mester áldjon, segítsen, szeressen, és vezessen minket.

*Bodorkós Imre atya
zalaegerszegi káplán*

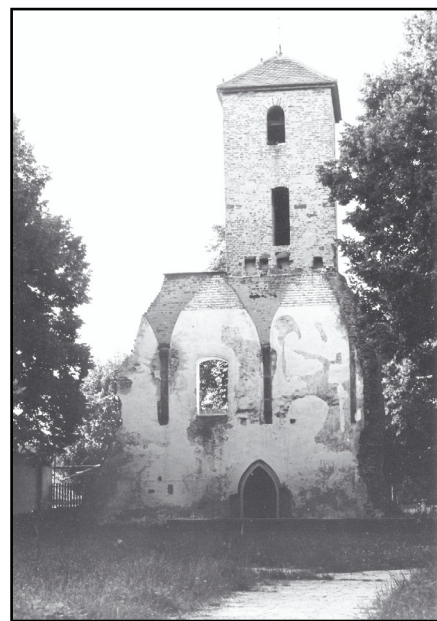
Gótika Zalában II.

Szintén ferences szerzetesek telepedtek meg a középkorban Zalaszentgrót kisszentgróti részében, és építettek román kori előzményeken gótikus templomot és kolostort. Az épületből ma már csak az egyik torony és a szentélyfal északi részének egy darabja lelhető fel. A csúcsíves toronybejárat és három boltozat lenyomat árulkodik építési stílusáról. A kolostor a török időkben elnéptelenedett. Maradványait a barokk korban a



földesúr, Batthyány Ferenc hordatta el. Az építőanyagot az urasági major épületeihez, valamint az 1753. és 1758. között épülő Szent Imre templomhoz hordták el. A tornyot a kisszentgrótiak kérésére hagyták meg, így maradt legalább mutatóban valami egyik gótikus emlékünkől.

Kivételesen nem szerzetesrendhez kötődik Zalaszentmihály temploma. A XV. században épült gótikus stílusban, amint azt a támpillérek és a csúcsíves ablakok bizonyítják. Védőszentje, akárcsak a falué, Szent Mihály arkangyal. A török idők pusztításai után 1760-ban állították helyre, részben át is alakították, és barokk tornyot építettek hozzá. Ekkor még fazsindely fedte, de 1805-ben tűzvész pusztította, harangja is megolvadt, ezért újabb felújításra szorult. Bár nem vetekednek a látványos, sűrűn reklámozott látnivalókkal, mégis mindkét műemlék megtekintésre érdemes. Zalaszentgróton járva megéri a kitérőt, hogy felkeressük a romokat, Zalaszentmihályon pedig érdemes megállni egy kis időre, hogy megtekintsük a templomot, amit eddig sokan, gondolom, csak a falun autóval átsuhanva láttak.



*Szöveg: Szalai Attila
Fotó: Szalai Tamás*

Egy elsőáldozó élménye

Egész évben az elsőáldozásra készültünk Kinga nénivel.

Nagyon izgultunk a gyónás miatt, mert Isten helyett a lelkiatyának kellett bevallanunk a bűneinket. A legnehezebb volt megtartani, amit megfogadtunk, hogy elkerüljük a bűnt. Elérkezett a várva-várt nap, amikor Jézust szívünkbe fogadhattuk. A mi kápolnánkat feldíszítették. Felnőttek és gyerekek egyaránt ünneplőbe öltözve vettek részt a szentmisén. Égő gyertyák fényében tettünk fogadalmat hitünk megtartására. A szentostyát Stróber atya szolgáltatta ki.

Boldogok voltunk, és úgy éreztük, hogy ez a világ legszebb napja.

Török Dávid Iván - Mindszenty iskola, 3. b



Egyházmegyei Zarándoklat 2007. április 30. Mariazell

Koldusbotra, törött mankón
Jövünk búcsút járni,
Szűzmáriás magyaroknak
Kopott unokái

Éjfél van a Duna táján.
Magyaroknak éjszakáján
Nincs más, ki virrasszon.

Baráttalan, testvértelen,
Hozzád ver a veszedelem, Boldogságos Asszony!

Sík Sándor

Mariazell, a magyar szempontból is igen jelentős búcsújáróhely története 1157-ben kezdődött. A hagyomány szerint egy Otker nevű bencés szerzetes útját Marizell közelében egy szikla zárta el. A kimerült szerzetes pihenni készült, s a magával hozott Mária szobrot egy sziklán helyezte el. A hatalmas kő erre széthasadt, s ő folytathatta útját. Ezután a szobrot egy fatörzsön helyezte el, magának pedig egy kunyhót, cellát épített. A környékbeli nép elkezdett járni a remetéhez és a szoborhoz. Az előtte mondott imák meghallgatásra találtak. 1200 körül történt, hogy I. Henrik, morva őgróf fogadalmat tett: ha meggyógyul betegségéből, kápolnát emel a szobornak. A csoda bekövetkezett, s a kápolna is megépült, ma is látható a mariazelli kegytemplomban. Nagy Lajos magyar király, a török felett aratott nagy győzelme után, hálából gazdagon felszerelt templomot épített a kápolna helyén 1378-ban. (Zarándokkönyv)

A kegytemplom köré épült városka a magyar határtól kb. 200 km-re, gyönyörű hegycsúcsok között fekszik, zarándokhelye az osztrák, a német, a magyar és a szláv népeknek egyaránt. Erre a helyre hívta Dr. Veres András megyéspüspök a szombathelyi egyházmegye híveit, ünnepelni, hálát adni, áldását és segítségét kérni. A hívó szót több mint 3000 hívő követte, s változtatta egy napra Vas és Zala megye lelki központjává Marizellt. A többség autóbusszokkal érkezett a búcsújáróhelyre, mi baráti családokhoz társulva személygépkocsival tettük meg az utat. A zarándokokat messziről fel lehetett ismerni a zarándokcsomagban kapott aranyszínű zarándoksájról, melyet Brenner János vértanú-pap képe díszített.

A bazilikába először az oldalkapun keresztül a főoltárhoz szeretnénk volna bejutni, s bár a kedves, segítőkész emberek négyzetméterre eső aránya világrekordot döntött, lemondunk a szentmise látványáról, és a főkapun keresztül a templom hátsó kegyoltár felőli részében kerestünk helyet és levegőt magunknak. Így

nagy örömünkre együtt láthattuk bevonulásra készülni egyházmegyéink papjainak többségét.

A bevonulás után a mariazelli Boldogasszony litániáját imádkoztuk el, majd Pater Karl Schauer superior köszöntötte a zarándokokat.

Homíliájában a megyéspüspök a zarándokút céljáról beszélt. Ünnepelni, köszönteni, imádkozni, hálát adni és könyörögni jöttünk Mariazellbe, Égi Édesanyánk szobrához, hogy közbenjárására megújult és megtisztult lélekkel térhessünk haza – mondta a püspök. Amit hittel és alázattal kérünk, azt Szűz Mária által Isten meghallgatja. Egy édesanya soha nem tagadja meg gyermeke kérését, s Égi Édesanyánk szeretete kihasználja Istennél kéréseinket, hogy hitünkben megerősödjünk, a szeretet mindent felülmúló ereje nap, mint nap győzedelmeskedjen. (Magyar Kurír)

A Püspök atya kérte a Szűzanya közbenjárását egyházmegyéink jövőjéért, a betegekért, a családokért, a fiatalokért, papi és szerzetesi hivatásokért. Mindannyiunk személyes kéréseit is belefoglalta imájába. Arra gondoltam, ha az ég felé szálló fohászok képként láthatóvá válnának, az egyházmegye lakóinak többségét felismernénk a mariazelli Szűz Mária szobra előtt. Felöltségünk, hogy imádkozzunk környezetünkért: családunkért, barátainkért, munkatársainkért, tanárainkért, szomszédainkért!

Még a múlt század derekán is szokás volt, hogy a katolikus családok egy évben egyszer elzarándokoltak valamelyik Mária kegyhelyre, hálát adni örömeikért, erőt kérni keresztszejük hordozásához, lelkileg feltöltődni, megerősödni. Az egyházmegyei zarándoklat a mi családunk számára meghozta és hiszem meghozza az előbbi gyümölcsöket, egyben nyitottá tett bennünket a régi hagyomány felelevenítésére és megtartására.

Hála ezért a mennyei és a földi szervezőknek egyaránt!

Háriné Mile Mónika



60 esztendeje: 1947. május 4.-én avatta boldoggá Rómában XII. Pius pápa Le Clerc Alexiát, szerzetesi nevén Mária Terézia Anyát, a Notre Dame Női Kanonokrend alapítóját.

Mi, az egykori zárdaiskola növendékei: szép emlékként őrizzük a boldoggá avatási ünnepségsorozat május 4-től május 11-ig tartó eseményeit. Miután abban az időben nem mehettek el Rómába sem a nővérek, sem a növendékek a boldoggá avatás ünnepélyére, kápolnánk volt a megemlékezés középpontja.

Az ünnepi héten főpapi vendégek tartották a szertartásokat. Szentbeszédet és szentségi áldást tartott Kovács Sándor szombathelyi püspök úr, szentmisét celebrált és szentbeszédet mondott az édesanyáknak dr. Galambos Miklós zalaegerszegi apátplébános, litániát és elmélkedést tartottak a szerzetesnővéreknek és a növendékeknek bencés és ferences szerzetes atyák. Az ifjúság ima-hódolatát Boldog Alexia Anya előtt Sarlós Mihály hittanár vezette. Az ünnepség 3 napos triduummal zárult, mely alkalommal nagymisét celebrált Hagyó-Kovács Gyula cisztercita kormányzó és két napon dr. Sárközi Pál benedekrendi apát.

A záró napon mutattuk be mi növendékek boldogemlékű, tisztelendő Főnöknő és Igazgató Anya: dr.

Emlékezés

Notre Dame Női Kanonok- és Tanítórend alapítója: Le Clerc Alexia boldoggá avatásának 60. évfordulójára

„Szívem ünnepi szózatból árad,
Zengem dalomat a Királynak!”

ságra, ragyogni fognak a végtelen
örökkévalóságon át!”

A boldoggá avatás 60 éves évfordulóján idézzük fel a Notre Dame Rend két alapítójának: Le Clerc Alexiának és Fourir Péternek életét és az alapítás történetét:

A XVI. században, 1597 júniusában, a lotaringiai hercegség Mattaincourt falujában plébános lesz Fourier Péter, ágostonrendi szerzetes, a teológia és jogi tudományok borostyánkószorús doktora. Ön maga választotta apostoli buzgóságból a hitbeli és erkölcsi züllés útján járó, elhanyagolt falut. Áldozatos papi munkájával megindítja nagyon rövid idő alatt a hitéletet. Látja, hogy a vallási és erkölcsi züllés oka a tanulatlanság. Ezért két osztályt indít: egyet a fiuknak, egyet a lányoknak. A kisleányok számára – tapasztalja – szükség lenne tanítónőre.

A feladatban találkozott Le Clerc Alexia terveivel. Alexia jómódú polgár család leánya, a szomszédos Hymontból jár át szentmisére Mattaincourt-ba. Ekkor találkozik Fourier plébánossal. A 21 éves társaságot, táncot kedvelő fiatal lány abbahagyva szórakozásait, üres életénél jobbra vágyik, hogy „tegye mindazt, ami Istennek kedves!” Szívesen tanítgatja a falujabeli kisleányokat. Feléled benne, majd még négy társnőjében a gondolat, hogy olyan apácák legyenek, akik iskolában tanítanak.

Fourier Péter atya lelkivezetőjük lesz, ő az Isteni Kegyelem indítását látja elhatározásukban.

410 éve, 1597-ben a karácsonyi éjféli szentmisén Alexia és társnői elkötelezik magukat Isten és embertársaik szolgálatára, megkezdik közösségi életüket: „gyakorolni

Braunecker Marie du Sacre Coeur színdarabját Boldog Alexia címmel.

Felejthetetlen Főnöknő és Igazgató Anya, aki a magyar, német, lélektan doktori fokozatú, nagyműveltségű tanárnője volt: színdarabjában 6 felvonásban kísérté végig Alexia életét, bemutatva elkötelezettségét a szerzetesi élet és a leánynevelés iránt. (A színmű írásos anyaga kevés kivétellel elveszett.)

Igazgató Anya rám osztotta a főszerepet, melyben nem volt könnyű Alexiát úgy alakítani, hogy hűen tükrözze a színpadi játékban a hivatás útjára lépő leány egyéniségét. A színdarab egyik szép gondolatából: „A gyermek Isten ígérete, benne a mi Urunkat szolgáljuk. Isten drága kincsei a gyermekek, szemükben a tisztaság fénye, az élet ígérete... A mi hivatásunk a nevelés!... Ne csüggedjünk el, ha nem látjuk a sikert! A sikertelenség a nevelés vihara, megtisztítja lelkünket. A vihar felett áll a Tenger Csillaga. Mária... a mi Asszonyunk, Anyánk, Úrnőnk!”

A kedves Nővérek, Tanárnőink állandóan segítettek a próbák alatt a szerepek megformálásában, a mozgalmas színpadkép jeleneteiben. A darab sokszereplős volt, kisiskolásoktól végzős növendékekig.

A szép színpadi játékkal is tiszteletünket és szeretetünket fejeztük ki Alapító Anyánk előtt. Több alkalommal bemutattuk: zárdai nővéreknek, szülőknek, iskolánk és a város tanulóinak is.

A boldoggá avatás ünnepnapjaira emlékezve idézem XII. Pius pápa leveléből: „Ez az okos szűz, egy a bölcssek sorából, azoknak szép számából, akik mivel sok lelket, sőt nemzedékeket tanítottak igazságos-

mindazt a jót, amit lehet.” Az akkori egyházi törvények szerint az apáca zárdákban nevelkedhettek leányok, de évekig teljesen elzárva a világtól, főleg jómódú és nemesi családok gyermekei. Az Alapítók elgondolása teljesen új volt, hogy zárda mellett nyitott iskolát vezessenek, ingyenesen és főleg szegény gyerekek számára.

1598-ban Poussyban, a püspök szóbeli engedélyére nyílt meg Lotaringia első, ingyenes leányiskolája egy osztállyal. 1599-ben átköltöznek Mattaincourt-ba, ahol nagy örömmel várják őket. Itt épült első zárda-iskolájuk, mely fennállt 1905-ig. A lotaringiai hercegségben egyre több közösségbe hívják őket, hogy alapítsanak iskolát.

Nancyban a székhely városban 1603-ban alapítják iskolájukat, itt már érseki engedéllyel, és itt jelentkeznek fiatal lányok, hogy szerzetesek és tanítók legyenek.

A pápai írásbeli engedély még mindig késik. Alexia a Boldogságos Szűz oltalmába helyezi jövődő szerzetesrendjét. Társnői vezetőjüknek fogadják el, s ő örömteli lélekkel vállalja az apostoli életet imádságban, tanulásban, munkában, nélkülözésben. Úgy érzi „*lélekben teljesen feláldozom magamat a kisleányok nevelésére, akiket nem becsülnék többre néhány szalmaszálnál!*” Gyakran ismétli jel-szavát: „*Az én hivatásom: buzgóság a nevelésben!*”

Az évek folyamán Fourier Atya írja a Rendi Szabályzatot, kis és nagy Alkotmányt, ebben segítőtje Alexia. Ugyanekkor írásba foglalja az iskolák nevelési elveit, pedagógiai célját, oktatási anyagát, melyek messze megelőzik a XVI-XVII. század pedagógiai felfogását.

1613-ban a franciaországi Chalons-ban létesül az első francia rendház, iskola.

390 éve, 1617-ben megkapja a Miasszonyunk szerzetesrend V. Pál pápa bullájával a szentesítést. Nancyban az érsek jelenlétében be-

öltözhethet Alexia és 12 társnője abba a szerzetesi ruhába, melyet 20 éve egy látomásban a Szent Szűz mutatott meg az alapítónőnek.

Egy év múlva, 1618-ban tehetik le a három szerzetesi fogadalmat, negyedikként hozzáfűzve az ifjúság oktatását. Ekkor lett Alexia rendi neve: Jézusról nevezett Mária Terézia anyja.

Egész életét lángoló istenszereget, alázatos aszkézis, okossággal párosult jóság, a gyermekek, betegek, szegények áldozatos szeretete jellemezte. Élete folyamán az isteni kegyelem lelki megerősítését is tapasztalta, végtelen nagy bizalommal ragaszkodott a Szűz Anyához. Krisztus követésében eljutott az



apostoli élet és szenvedés szeretetének magaslatáig. Nancyban halt meg 1622. január 9-én, hosszú szenvedés után.

A székesegyházban felállított ravatala előtt a polgárok, a hercegi család mellett a szegények tömege is elvonult, hogy legalább egy pillantással búcsút vehessenek Mária Terézia Anya koporsójától.

1628-ban, halála után 6 évre VIII. Orbán pápa elfogadta Rómában a Rendi Alkotmányokat, melyek alapja Szent Ágoston szabályzata lett.

Az isteni kegyelem sugárzott Miasszonyunk leányaira: a francia forradalomig Németországban, Franciaországban, Luxemburgban közel 90 Notre Dame zárdaiskola létesült. Magyarországon 1744-ben, Mária Terézia magyar királynő támogatásával épült az első Notre Dame zárda.

Fourier Péter, akit még most is „Jó Atya” néven emlegetnek ha-

zájában, az 1630-as évekig legszívesebben plébánosként élt Mattaincourt-ban. Felkérésre, Orbán pápa megbízásából megreformálta az Ágostonos Kanonokok Megváltóról nevezett rendjét. Utolsó éveiben a spanyol területhez tartozó Gray-ban élt száműzetésben. Mint jó lotaringiai hazafi nem tette le a hűségesküt XIII. Lajos francia királynak. 1640. december 9-én hunyt el, utolsó szavai voltak: „Van jó Urunk és van jó Úrnőnk!”

110 éve 1897-ben avatta szentté XIII. Leó pápa.

„*Senkinek se ártsunk, mindenkinek használjunk!*” E szép gondolat maradt a Notre Dame Rend jelszava. Címere a kék fehér pajzson látható kereszt és liliom. Jézus Krisztus keresztje az apostoli, hívő élet, az emberi küzdelemben, szenvedésben a lélek győzelmének jele. A liliom az erkölcsben, becsületben tiszta magatartásra utal, minden élethivatásban.

A zalaegerszegi zárda kápolna harangja több, mint 400 éves: az első mattaincourt-i szerzetes iskola harangja volt, melyet az 1905-ben kiutasított nővérek hoztak magukkal Franciaországból, majd Zsámbékon, Törökbálinton át 1929-ben az egerszegi új rendházba és iskolába érkező nővérek helyezték el kápolnánkban.

A Notre Dame nővéreket Pehm József apátplébános – későbbi Mindszenty József hercegprímás – hívta városunkba és megbízta őket a leányifjúság nevelésével.

E harang szólt 1950. júniusáig, a nővérek elhurcolásáig, ezután elrejtve vészelte át a szétszórás éveit, majd 1993-tól mindennap hív nővéreket, nevelőket, diákokat és mindnyájunkat Mindenható Istenünket dicsőítő imára.

Krónikás: Jászné Iliás Margit

Forrásmunka: Az Alapítók pedagógiája. Kezdetek. Soeur Paule Sagot Paris 1981.

Jó volt olvasni:

Ismeretlen szerző:

Boldog Alexiához

Szívünk összedobban, ma Néked énekelünk,
Téged fény honában keres tekintetünk,
Miasszonyunk ruhája rajtad, sugárzó glória
Nézz le ránk e nap jó Anyánk,
Boldog Alexia.

A Bárányt kísérve zengted szűzyek dalát,
Segíts, egykor Véled lehessünk odaát.
Jézus neve, mely ott ragyog homlokodra írva,
Hintsen fényt e földi éjjelen, reánk, leányaidra.
Nézz le ránk e nap jó Anyánk,
Boldog Alexia.

Rend eszményképe, kezeden a kereszt,
Szenvedésben ez volt vigaszod, reményed.
Keresztre hajló lilium, taníts alázatra,
Te légy mesternőnk, csillagunk,
Boldog Alexia.

Gyermekeink kezét hadd tegyük Tiédbe,
S minket velük együtt vezess föl az égbe,
Van jó Urunk s Úrnőnk az égben,
Mondhassuk el bízva,
Könyörögj értünk jó Anyánk,
Boldog Alexia.

*Le Clerc Alexia 1947-es boldoggá avatásának
alkalmából íródott verset Tóth Mária Mercedes
nővér ajánlja olvasásra, éneklésre.*

A keresztény sajtó bemutatkozik

Teofil ifjúsági havilap

Régi adósságot törlesztett az Új Ember szerkesztősége, amikor 2003-ban a tizenévesek kezébe adta legfrissebb termését, a Teofil című színes havilapot. Jóllehet az Új Ember rendszeresen foglalkozik a fiatalság ügyeivel, nem igazán alkalmas arra, hogy a tizenévesek figyelmét felkeltse. Az ifjak – el nem ítéhető módon – szüleik, nagyszüleik hírmondóját látják a hetilapban, amelyet köreikben épp emiatt tán „ciki” olvasni. A generációs szakadék áthidalására ezért a Teofil fiatalok készítik fiataloknak: nem kioktató felhanggal, pusztán az életkor adta helyzeti „előny” (vagy inkább hátrány?) kamatoztatásával. A munkatársak tanárok, diákok, újságírók, akik sem korban, sem szemléletben nem állnak távol azoktól, akikhez szólni szeretnének.

Minden szám az adott hónap, időszak vagy ünnepkör aktualitása-ihoz kötődik. Ez mintegy vezérfonalként vonul végig az oldalakon. A rendszeresen jelentkező rovatok

állandó helyet kaptak, könnyen megtalálhatók, a hűséges Teofil-olvasók így már pontosan tudják, mit hol keressenek. Egyéb érdekességeket, ajánlókat szétszórunk. Nem akartunk merev tematikus oldalakat, amelyeket valaki azzal lapoz át: ezt meg sem nézem, mert tudom, mi szerepel ott, és az úgysem érdekel... A lappal több szempontból is küldetést vállaltunk. Egyrészt valódi értékeket szeretnénk közvetíteni. Nem kimerítő mélységgel, inkább csak olvasmányos, rövid, képes formában – ahogy a jelenleg tizenkét oldalnyi terjedelem és a témák sokasága engedi. Reméljük, a fiatalokban fel tudjuk kelteni a szunnyadó érdeklődést, mi több, egyeseket talán még utánanézésre, böngészésre, hozzáolvasásra is ösztönözhetünk a megjelenő írásokkal, képekkel, reprodukciókkal.

Kiadványunkkal keresztény hitünk, katolikus vallásunk gazdagságára, szépségére – és a lap nevének jelentéséhez méltón – Isten szeretetére próbálunk rávilágítani. Legtöbbször áttételes formában, hiszen a Teofilban a kultúra, a tudomány, a történelem, a sport, vagyis az átfogó és színvonalas ismeretterjesztés

játssza a főszerepet. Ehhez társulnak az ifjúság aktuális kérdései, problémafelvetései: semmit sem kezelünk le, de semmit sem hallgatunk el. A lap nyitottságával azokat is szeretnénk megérinteni, akik még bizonytalanok abban, hogy rálépjenek-e az Isten felé vezető útra. Interjúinkban neves közéleti embereket, művészeket, sportolókat szólaltatunk meg, elsősorban olyanokat, akik eddig csak ritkán, vagy még egyáltalán nem szerepeltek egyházi jellegű sajtótermékekben. Vendégünk volt már többek között Bozsik Péter, Pindroch Csaba, valamint Horváth Charlie. A könnyedséget többek között a rejtvény, a vicc biztosítja, ahogy a zene-, könyv- vagy filmajánló és a képregény is elsősorban a tizenévesek érdeklődésére tart számot.

A Teofil hivatása az is, hogy kezdeményező, tehetséggutató, valódi fórum és megbízható információforrás legyen. A fiatalok közreműködése nélkül aligha tudnánk megfelelni e célkitűzéseknek. Hozzájuk szólunk, ezért a Teofil nélkülük – azaz hogy nélkülük – biztosan nem lehet sikeres.

Pallós Tamás

Ki erdősíti vissza a Földet?

Gondolatok Dr. Kellermayer Miklós professzor előadása alapján

Április 27-én este folytatódott az MMIK-ban a Martineum Felnőttképző Akadémia „Társadalmi párbeszéd a bioetika kérdéseiről: Megelőzhető-e a biológiai pokolgép robbanása erkölcsi, etikai, jogi, orvosi eszközökkel?” című előadássorozata. Meghívott vendégünk Dr. Kellermayer Miklós orvosprofesszor, sejtbiológus, tudományos kutató volt, aki „Ki erdősíti vissza a Földet?” címen tartott előadása témájául a következő kérdéseket jelölte meg: igazság az élettudományokról, igazság az élővilágról, igazság az emberi személyről.

Igazság az élettudományokról

Gondolkodásunk alapja az a megálapítás, hogy a mai tudomány letért a számára kijelölt útról, elhagyta őrhelyét, nem az igazságot, hanem az úgynevezett sikert szolgálja. Az emberiség a „fegyverrel védett felhalmozott semmi életellenes diktatúrájában”, a kőszén, a kőolaj és földgáz igazságtalan kisajátításából és zabolátlan elégetéséből származó hamis tökefelhalmozás, a globalizált eladósodottság zsarnokságában él. Egyre gyorsabban rohan a pusztulás felé: élő fajok kipusztulásával, felmelegedéssel, elsivatagosodással, a védő ózonpajzs eltűnésével kell számot vetnünk, az Éden-kert pokollá válhat. Ha tudjuk, hogy mit teszünk ez ellen ötven év múlva, legokosabb, ha már ma elkezdjük a cselekvést. Súlyos ellentmondás, hogy a tudomány fejlődéséről beszélünk, pedig ennek következtében életünknek nagyobb biztonságban kellene lennie, mint valaha.

Igazság az élővilágról

Tudománynak azt tekinthetjük, ahol a feltett kérdéseket kísérletekkel és mérésekkel igazolni tudjuk. Az elméletek gyártásával nem az igazi tudományt, s nem az igazságot szolgáljuk. Vannak azonban olyan



kérdések, melyek kísérletekkel meg nem ismételhető jelenségekre vonatkoznak, s meg sem mérhetők a rendelkezésünkre álló eszközökkel: Hogyan jött létre az élettelen világ? Hogyan keletkezett az első élő sejt? Hogyan jön létre a fogantatás pillanatában egy adott emberi személy? E kérdésekre nincs tudományos válasz, éppen az igaz tudomány bizonyítja a misztériumot, melyet csak a hit segítségével válaszolhatunk meg.

Igazság az emberi személyről

Az ember egyedi példány, vagyis az Isten által teremtett első élő összejtől a természet törvénye alapján létrejött tökéletes leszármazott. Ugyanakkor egyedüli példány is, „többlet-misztérium”, hogy minden egyes embert az Isten külön teremtett, s szabadtott fel a törvény automatikus érvénye, parancsa alól. Lelkében egyéni képességet, ajándékot, talentumot kapott, melyet képes jóra és rosszra egyaránt felhasználni. Nem vagyunk tehát automatikusan tökéletesek, de Krisztus parancsa érvényes: tökéletessé kell válnunk!

Biológiai szempontból az ember energiahányos lény, azaz nem képes

a Nap energiáját közvetlenül hasznosítani. Erre csak a fotoszintézisre képes növényi élet alkalmas. Számunkra a leghasznosabb fa tehát az, amelyet nem vágunk ki, nem égettek el.

Hogyan menekülhetünk meg a fenyegető katasztrófától?

Az elméletek gyártása hamiskodás, mely által a tudomány az életellenes diktatúra kiszolgálójává válik. A megtérés azt jelenti, hogy kilépünk ebből a körből. Az igazi, teljes, és az istenhittel újra összekapcsolt tudomány nyújthatja alapját az ebből fakadó gyógyító tetteknek. Ehhez a szükséges energiát, vagyis a szeretetet Istentől kapjuk, erőforrásunk Krisztus.

Ültessünk fát, erdősítsük be a Földet! Szálljunk szembe az áltudományos elméletekre alapozott életellenes cselekedetekkel: a fajelmélettel, a művi abortusszal, az emberi embrióval végzett kísérletekkel, a túlnépesedésről szóló dogmákkal!

Vagy így élünk, vagy nem vagyunk Krisztus-követők.

Lejegyezte: dr. Marx Gyula



Két év után májusban, a legszebb hónapok egyikén találkozóra hívtuk helybéli és vidéki testvéreinket. Annak ellenére, hogy a kitűzött időpont, május 19-e, nem volt a legszerencsésebb, mivel ilyenkor van az elsőáldozás és a bérmlás, közel 200 testvér tisztelt meg bennünket jelenlétével Kőszegtől egészen Bátaszékig. Ilyen sokan dicsérhettük együtt az Urat, köszönthettük Szűzanyát. Dél előtt fél 10-kor gyülekeztünk a Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium kápolnájában.

A köszöntő után gyertyát gyújtottunk az oltár előtt azokra emlékezvén, akik már az égi hazába költöztek. Ezután a „*Könyörgés a szeretetközösségért*” című vers hangzott el. A dicsőséges rózsafüzért imádkoztuk elmélkedéssel, férfi testvéreink előimádkozásával, majd Sík Sándor „*Bölcsességnek széke*” című versét hallhattuk.

Utána Kirner Antal Zoltán becsehelyi plébános elmélkedése következett. Azé az atyáé, akinek sokan köszönhetjük, hogy cursillisták lettünk. Az ő szeretete, lelkesedése vitt el bennünket Kőszegre, amiért hálások vagyunk. Elmélkedésében Szent Erzsébetről beszélt, arról a szentről, aki kisgyermekként, játékát megszakítva bement a templomba szeretni az Istent. Arról a szentről, aki feleségként, három gyermek anyjaként, özvegyként példát mutatott istenszeretéből. A fiatal, törekeny testben nagyon erős, Isten iránt elkötelezett szív dobogott. Rövid, de annál nehezebb, keresztekkel terhelt élete példaértékű.

Megemlékezett Brenner János vértanúhalált halt fiatal papról, aki nem tett nagy dolgot, „csak” életét áldozta Jézusért. A fiatal papot éjszaka beteghez hívták és meggyilkolták. Élete utolsó perceiben is az Oltáriszentséget védte, a szíve fölött vitte az Urat. „*Fiatalon halt meg, mégis teljes életpályát futott be.*”

Szent Erzsébet és Brenner János példáját elénk állítva Zoltán atya kérte, hogy legyünk mi is bátrak, merjük megvallani hitünket, hiszen Jézus számít ránk, legyünk az ő apostolai ebben a rohanó, felgyorsult világban.

Az elmélkedés után rövid szünet következett, majd készültünk a szentmisére a „*Halld jajkiáltásunk...*”

Ultreya

Cursillós találkozó Zalaegerszegen

című gyönyörű énekkel. A szentmisét Stróber László zalaegerszegi apátplébános és Kirner Zoltán becsehelyi plébános mutatta be.

Tudunk-e jól imádkozni? – tette fel a kérdést prédikációjában Stróber atya. Vagy csak a megtanult, begyakorolt imaszöveget mondjuk, miközben gondolataink máshol járnak. Tudunk-e szívünkkel Istenhez fordulni, úgy kérni, hogy az meghallgatásra találjon?

„*Kérjetelek és kaptok, keressetek és találtok, zörgesetek és ajtót nyitnak nektek.*” Imádkozzatok hittel, higgyetek az ima erejében, legyetek türelmesek, állhatatosak. Imáitokban ne csak kérjetelek, hanem dicsősétek az Istent, fogadjátok el akaratát, mert „*tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, mielőtt még kérnétek.*”

A szentmise után ebédre és baráti beszélgetésre hívtuk a testvéreket az iskola ebédlőjébe. A finom ebéd elfogyasztása után a „*Jelen pillanatban*” című monológ következett, majd a tanúságtételek és az „*Ó Jézus*” című vers.

A csendes szentségimádás alatt magunkhoz ölelhetjük Jézust, imáinkban elmondhattuk hálánkat, örömeinket, fájdalmainkat, mert a kápolna fehér falai között az Oltáriszentségben valóságban velünk volt. Az elcsendesedés után az „*Eucharisztia*” című vers csodálatos sorait hallhattuk.



Az „*Atyáink esdeklünk*” kezdetű énekkel köszöntöttük papjainkat, majd néhány Mária ének következett. Végül a „*Megkötöm magamat*” című énekkel búcsúztunk egymástól.

Köszönjük a testvéreknek, hogy vállalták a hosszú utazást, a fáradságot és eljöttek Zalaegerszегre. Külön köszönet mindazoknak, akik bármivel hozzájárultak a találkozó sikeréhez.

„*Isten elég hatalmas ahhoz, hogy bőven megadjon nektek minden adományt, hogy mindig és minden tekintetben bőven ellátva készen legyetek minden jótetre.*”

Bangó Józsefné
Szent Antal cursillós csoport

HITTANÓRA AZ ISKOLÁBAN

*Parancsok a tulajdon védelmében***VII. parancsolat: Ne lopj!****X. parancsolat: Mások tulajdonát ne kívánd!**

„Ne kívánd embertársad házat, földjét, szolgáját, szolgáját, ökrét, szamarát, egyáltalán (ne kíváncsi el) semmit sem, ami embertársadé!” (M. Törv. 5,21)

Már egy első osztályos gyermek számára is érthető az öszövétségi szentírásban megfogalmazott parancs. Úgy gondoljuk, hogy ez valóban így van, hiszen a családban élő gyermek otthonról hozza magával a gyakorlatot: minden, ami az enyém, az én tulajdonom.

Azonban a gyermekek egyre nagyobb többsége ezt az iskolában nem így éli meg. Egyre gyakoribb és sajnos egyre több gyermeknél fordul elő, hogy talál egy ceruzát, radírt, vagy bármi más dolgot abban az osztályban, ahol hittanórán van, teljesen természetes módon elteszi. Találtam és ez már az enyém. Vagy egyszerűen elveszi a másiktól azt, ami neki megtetszett és ragaszkodik hozzá, hogy az a sajátja.

Harmadik osztályban, amikor a hetedik parancsolatról beszélgetünk, mindig ezekből a (ma már mindennapinak számító) eseményekből próbálunk kiindulni.

Az eredmény az, hogy valóban tudják és példákkal igazolják, hogy ha elveszi valaki a másik ember tulajdonát, akkor az lopás. Ezzel azonban nem elégedhetünk meg, mert a kisgyermeknek is tudnia kell, hogy ez a parancs sokkal több mindent foglal magába. Történetekkel és példákkal segítünk, hogy ne csak értsék, hanem becsülni is megtanulják mások tulajdonát. Megértésük, hogy más tulajdona az a ceruza, vagy bármilyen kicsi dolog, amit talál és bűn az is, ha nem vigyáz más dolgaira, ha szándékosan kárt okoz, hogyha nem vigyáz a másik tulajdonára.

Könnyűnek tűnő parancsolat, de nagyon átfogó figyelmet igényel a hitoktató számára. Ezután, már könnyebben megértik azt, hogy a tizedik parancsolatot azért kapcsoljuk a hetedikhez, mivel Isten ezzel a parancsolattal a lopás súlyos bűnének gyökerét akarja kitépni, mert a féktelen vágyakozás az első lépés a lopás felé vezető úton.

*Nátrán Józsefné***A hónap szentje:****Boldog Jolán**

„Bennük Ő szól hozzánk és ad jelet nekünk országáról, amely felé erős vonzást érzünk, ha látjuk, mennyi tanú vesz körül minket, és mind az evangélium igazát hirdeti.”
(*Lumen Gentium*)

Az Árpád-házi szentek nagy családjába tartozik Boldog Jolán, akit a hónap szentjeként tisztelhetünk.

Hűséges feleség, szent életű édesanya, aki a menyei javak keresését minden földi kincsénél fontosabbnak tartotta. Olyan családban élt, ahol a családtagok mindent megtettek azért, hogy szentté legyenek.

Jolán, IV. Béla királyunk lánya, Szent Margit és Boldog Kinga testvére. Még kicsi gyermekként elhagyta a szülői házat, és Krakóba, nővéréhez, Kingához került a királyi udvarba. Úgy nőtt fel, hogy nővéreben megtalálta az igazi keresztény példaképet és női ideált. Amikor férjhez ment és három gyermek édesanyja lett, természetes volt számára, hogy életét Isten teljes szeretetében élje, férjének hűséges és odaadó felesége, gyer-

mekeinek szentéletű édesanyja legyen. De különleges szeretettel gondoskodott az árvákról, a betegekről és a szegényekről is.

Istennel való kapcsolatát meghatározta imaélete. Sohasem feledkezett el magyar hazájáról, tudva, hogy sokat kell imádkoznia az állandó viszályok, békétlenségek megszűnéséért. Imádkozott, böjtölt és vezekelt, Istennek ajánlva mindent a szeretett hazáért.

Huszonhárom évi házasság után meghalt a férje. Minden vagyonát elosztotta rokonai és egyháza között, életét egészen Istennek ajánlotta. Kinga nővérével, aki ugyancsak özvegy lett, a klarissza nővérek kolostorában éltek tovább. Később Jolánt a nővérek apátnőjükké választották, ez azonban számára azt jelentette, hogy mindenkinek mindene legyen. Egész hátralévő életét, szenvedéseit egyesítette a szenvedő Krisztussal.

1298. június 11-én halt meg, örökségül hagyva nekünk életét, hogy ne csak tiszteljük, hanem példakép legyen ő is az Árpád-házi szentek között.

Nátrán Józsefné

Anyakönyvi híreink

Kereszteltek

Farkas Barnabás, Horváth Csenge, Ocskó Jázmin Andrea, Fogas Liza Anna, Kontler Luca, Kpor Bennet Benedek, Bencze Richárd, Kovács Áron Péter, Horváth Ádám, Menyhárt Márton, Erdélyi Szimonetta Brenda, Vizlendvay Virág, Mezőfi Márk, Gergely Márton, Dömötör Zoltán, Hány Laura, Balázs Rebeka, Horváth Vivien, Ebedli Botond, Steinitz Vivien Bernadett, Bajnok Noémi Lucia, Németh Brigitta, Büki Bence, Belső Lili, Balogh Lilien, Németh Anna Luca, Szőke Máté, Szalay Petra, Henczi Virág, Bognár Csenge, Rakos Barnabás, Kolonics Dalma

Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközségünk legifjabb tagjait! Isten éltesse őket sokáig!

Házasságkötés

Benkovics Csaba–Karner Beáta, Böcskey Gábor–Koleszár Kinga, Ebedli László–Tóth Aleaxandra, Tölgyesi Krisztián–Forgács Anasztázia, Horváth József Károly–Csizmadia Ibolya, Ekler József–Megyesi Szilvia, Szőke Gábor–Tivolt Szidónia, Gáspár Péter–Cselenkó

Szabina, Vágó Balázs–Székedli Nóra, Gróf Szabolcs–Gergely Veronika, Farkas Tamás–Kiss Diána, Tóth Károly–Lengyel Ágnes, Belső Tamás–Balogh Erzsébet

Jókívánságainkat fejezzük ki az ifjú pároknak: a kölcsönös szeretetben szentelődjenek meg házasságukban!

Halálozás

Kálóczi István (1948), Kolompár Bianka Virág (2007), Kovács Rafael (1922), Gerencsér László (1934), özv. Végh Lajosné sz. Gözső Brigitta (1916), Babucs Tiborné sz. Darvas Magdolna (1946), özv. Bálint Józsefné sz. Farkas Teréz (1917), özv. Porubszky Lászlóné sz. Farkas Ilona (1926), dr. Szabó Gyula (1933), özv. Vajda Gyuláné sz. Horváth Teréz (1925), Szabó Imre (1951), Molnár Ede Dezső (1932), Czeglédi Imre (1922), Balogh Alajos Árpádné sz. Harmat Katalin (1951), Kocsis Gézőné sz. Hévízi Katalin (1942), Hart Józsefné sz. Kovács Rozália (1919), Koltai Józsefné sz. Barabás Anna (1937), özv. Gáspár Ernőné sz. Szabó Teréz (1922), Lákics József (1948), özv. Kovács Györgyné sz. Finta Anna (1922), Németh Istvánné sz. Szakmáczter Rozália (1922)

Adj Uram, örök nyugalmat nekik!



2007 május 19-én, szombaton Szentgotthárd-Rábakethelyre kirándultunk hittanos társaimmal. Reggel fél nyolckor már gyülekeztünk a Városi Sportcsarnok előtt. Sajnos az eső esett. Nyolc órakor hitoktatónk Bréda Józsefné, Edit néni vezetésével felszálltunk az autóbuszra. Velünk tartott még Némethné Rózsás Rita néni is, a plébánia adminisztrátora, és még néhány szülő. Jó hangulatban, egy óra elteltével megérkeztünk Rábakethelyre. Amint kiszálltunk a buszból, máris

Hittanosok kirándulása Rábakethelyre

2007. május 19.

megpillantottuk a Mindenszentek és Krisztus király templom tornyát egy domb tetején. Elindultunk a templomhoz, de a plébános atyát akkor még nem találtuk ott. Miután Rimfel Ferenc atya is megérkezett, helyet foglaltunk a templomban. Itt Rimfel atya érdekes, ugyanakkor döbbenetes dolgokat mondott el Brenner Jánosról, aki Rábakethely káplánja volt 1955. augusztus 17-től erőszakos haláláig. Beszélt még gyilkosairól és a település történetéről is.

Mikor kijöttünk a templomból már ragyogott a nap. Megnéztük a helyi plébániát, ahol megpihentünk, a fiúk egy keveset fociztak, a lányok többsége énekeket tanult. Innen indultunk el a Brenner kápolnához, azon az úton,

melyen János atyát az utolsó szolgálati útján megtámadták. A kápolna azon a helyen áll, ahol a gyilkosság történt. Itt felkészültünk a misére, ahová eljöttek a szombat-helyi zárándokok is. Ferenc atya a misében beszélt Brenner János áldozatos munkájáról és hazánkról is. Aktívan részt vettünk ministrálással, énekléssel, a szentlecke felolvasásával.

Ezt követően a kápolna körüli csodálatos környezetben megszabadultunk maradék szendvicseinktől, majd busszal Szentgotthárdra mentünk, ahol fagyiztunk és egy klassz játszótéren zárult a programunk. Telve élményekkel jókedvűen érkeztünk vissza Zalaegerszegre.

A liturgia üzenetét szolgálja a szentmisén elhangzó ének és zene. A különböző stílusú szövegű és dallamú énekek megérinthetnek bennünket. Egyházközségünk néhány tagja vall arról, hogy számukra mit jelent a **kedvenc dal**.

„Tied a dicsőség...”

„Tied a dicsőség és imádás,
Felemeljük kezeinket,
Így dicsérjük szent Neved!

Ó Hatalmas! Kezed nagy csodákat tesz,
Vele semmi nem ér fel!”

Sok évig voltam tagja a templom kórusának még az ellenséges időkben is. Egyszer csak, nem önszántamból abba kellett hagyni ezt a fajta szolgálatot. Gyermekeim és unokáim miatt szívesen vettem részt az ifjúságnak szóló szentmiséken. A fülembé mászó dallamok, a szívemig hatoló szövegek ebédfőzés közben is, visszavisszaidéztek a templomban hallottakat. Mint Mária, én is emlékezetembe véstem a szavakat, és szívemben gyakran gondolkoztam rajtuk (Lk 2,19). Ráadásul hamar megtanultam ezt a dalt is.

„Gospa májká mojá...”

„Mária édesanyám, Béke királynéja,
Mária édesanyám, Mária, te vagy jó anyám!”

Azért szeretem ezt a dalt, mert Medjugorjében halottam először, ott tanultam meg. Isten szeretetének meg tapasztalásával kapcsolódott össze bennem.

Aztán több év elteltével felfedeztem a Kék könyvben (Énekelj az Úrnak! Hardi Titusz osb szerkesztésében, Bencés Kiadó és Terjesztő Kft. Pannonhalma, 1999. 295. ének).

Kis és lelkes énekkarosaimmal megtanultuk négy szölamban horvátul és magyarul is. Az Istenre nyitott gyermeklelkek rögtön ráéreztek ennek a dalnak a szép-

1999-ben, 76 évesen érszűkület miatt, bénulással kórházba kerültem. A betegség miatt nem tudtam jól kommunikálni a környezetemmel, nem tudtam egyedül táplálkozni, olvasni, írni, menni. Gondolataim leszűkültek a legszükségesebbekre. De ez a dal, végig ott motoszkált bennem.

Nagy erőfeszítések között kértem az Élet Urát, hogy egyszer még énekelhessem ezt az éneket a templomban, felemelhessem dicsőítésre kezem az oltár közelében. És hagytam, hogy történjen velem, aminek történnie kell.

Az Úr meghallgatott. Óriási energiával, szinte csodálatos módon felgyógyultam! Újra megtanultam beszélni, menni, olvashatóan írni. Főzők, nem szorulok napi segítségre.

Ha visznek – mert a térdem nagyon fáj – minden vasárnap ott vagyok a szentmisén, és hálát adva én is énekelem felemelt kézzel: Tied a dicsőség és imádás...

özv. Tompáné

ségére, és vissza is tudják adni azt az első, mély élményt, amit Medjugorje és a Gospa ad.

Most már a csornai templombajárók is velünk énekelik a szentmisén áldozásra és Mária ünnepeken.

Sőt! A győri szemináriumban voltunk bemutatkozásra, ahol a szombat esti Mária köszöntésnél közösen énekeltük el a kispapokkal. Megható volt a kegykép előtt együtt énekelni!

Ajánlom szeretettel a zalaegerszegieknek is!

Kajos Zsuzsanna
a csornai Jézus Szíve Plébániatemplom
Gyertyaláng kórusának vezetője
egykori énekkaros, a mi ifjúsági
énekkarunk vezetője volt

Imatábor

7. alkalommal
7 napon át

Idén augusztus 5 és 10 között várjuk a 9-16 éves keresztény fiatalokat, akik szeretnék eltölteni egy hetet barátok közt, imádsággal és játékkal. Az egervári táborban a gyönyörű és komfortos természeti környezetben szeretnénk elcsendesedést, elmélyülést és ima-élményt biztosítani a résztvevőknek.

Jelentkezni a Szent Család Óvodában lehet (Zalaegerszeg, Köztársaság u. 12.). A táborozás költsége

(szállás, teljes ellátás, utazás, barkácsolás, programok...) 6000 Ft. Érdeklődni a (92) 314 600 vagy a (30) 2710 258 számú telefonon lehet.



Várunk benneteket!

Perényi Judit
táborvezető

Nyári hittantáborok

Június 25. (hétfő) és **30.** (szombat) között Bázakerettyén Nusi néni vezetésével.

Június 25. (hétfő) és **29.** (péntek) között Pákán a Mindszenty iskolai tanárainak vezetésével.

Július 2. (hétfő) és **7.** (szombat) között Jánosházán Edit néni vezetésével.

Augusztus 5. (vasárnap) és **11.** (szombat) között Egerváron imatábor Perényi Judit vezetésével.



Gyalogos zarándoklat

Brenner János boldoggá avatásáért

Gyalogos zarándoklat indul Brenner János boldoggá avatásáért Szentgotthárdról az ausztriai Mária Bildbe **2007. július 14-én**, szombaton. A zarándokok reggel 6-kor indulnak a Szentgotthárdi barokk templomtól. A határ átlépése után Schlösselberg tetején lévő keresztnél és kápolnáknál tartják imádkoznak az 50 évvel ezelőtt meggyilkolt fiatal káplánért, Brenner Jánosért. Innen Krobotek községen áthaladva érkeznek meg a Mária Bild-i zarándoktemplomhoz. 11 órakor szentmise lesz a templomban Brenner János boldoggá avatásáért. A szentmise után haza Mogesdorf falun keresztül térnek vissza Szentgotthárdra. A zarándokút 28 km hosszú. A Mária Bild-i templom nevezetessége, hogy itt őrzik a Könnyező Máriapócsi Szűzanya csodatevő kegyképének másolatát.

Június 15-én, pénteken a 10 órakor a Mindszenty iskola **8. évfolyamos diákjai ballagnak.**

Június 16-án, szombaton de. ½ 11 órakor **diakónus- és papszentelés** lesz a Szombathelyi Székesegyházban. Megyéspáspásztorunk Déri Péter és Szakál Szilárd akolitusokat diakonussá, Balassi István és Huszár Balázs diakónusokat pappá szenteli,

Június 17-én, vasárnap 15³⁰-kor órakor tartja a tanévzáró **Te Deum**-át a Mindszenty iskola közössége a plébániatemplomban.

Június 17-én, van a kertvárosi templom **búcsúja.**

Június 20-án, szerdán a **szentségimádás** 16³⁰-kor kezdődik a Kálvárián.

Június 26-án, kedden **fatimai szentmise és szentségimádás** lesz a kertvárosi templomban este 6 órától.

Június 27-én, szerdán a **szentségimádás** 16³⁰-kor kezdődik a Kálvárián.

A besenyői **Öreghegyi búcsú július 1-én**, vasárnap 11 órakor kezdődik.

Július 4-én és 18-án a **szentségimádás** 16³⁰-kor kezdődik a Kálvárián.

Július 13-án, pénteken a kertvárosi templomban a szokásos 13-i **fatimai szentmise és szentségimádás** 18 órakor kezdődik.

Július 17-én, kedden egész napos **szentségimádás** tartunk a plébániatemplomban.

A **Mária Magdolna napi búcsú július 22-én** lesz. Az ünnepi szentmise a plébániatemplomban 11 órakor kezdődik.

Július 25-én, szerdán a **szentségimádás** 16³⁰-kor kezdődik a Kálvárián.

A besenyői **Szent Anna búcsú július 29-én**, vasárnap 11 órakor kez-

dődik.

2007. július 31-én, kedden **fatimai szentmise és szentségimádás** lesz a kertvárosi templomban este 6 órától.

Augusztus 1-én, **8-án** és **17-én** a **szentségimádás** 16³⁰-kor kezdődik a Kálvárián.

A **Szent Ilona napi szentmise augusztus 17-én**, pénteken 16³⁰-kor lesz a Kálvárián..

A Mária Rádió közlése

Dr. Szederkényi Károly plébános, a Mária Rádió igazgatója közli, hogy 2007. március 1-től a szombathelyi egyházmegye területén is hallgathatóvá vált a Mária Rádió adása. Zala megyében a FM 97,8-as hullámon, illetve a Zelka Zrt. kábelszolgáltatói hálózatán.

A rádió missziós tevékenységet végez. A napi szentmisék, a közös rózsafüzér, a zsoltosma és a további műsorok közvetítése által gazdag lelki táplálékot nyújt hívőknek, betegeknek, fiataloknak, időseknek, istenkeresőknek... Reklámot nem sugároz és napi politikával nem foglalkozik.

A Mária Rádió az Egyház tanításához teljes mértékben hűséges médium, ezért adásainak hallgatását a megyéspáspásztorunk is ajánlja.

A következő **Ünnepi Harangszó 2007. augusztus 19-én** jelenik meg

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség tájékoztatója. Megjelenik kéthavonként.

Szerkeszti: Tájékoztatósi Munkacsoport
E-mail: harangszo@mariamagdolna.hu
Felelős kiadó: Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:
8901, Zalaegerszeg, Balatoni u. 1., Pf.: 91.
Tel.: (92) 599 230, Fax: (92) 599 231
Web: www.mariamagdolna.hu
E-mail: plebania@mariamagdolna.hu

Tipográfia: Frimmel Gyula
Nyomdai előkészítés: Paksa Tamás

Nyomás: Gura Nyomda Bt.
Zalaegerszeg, Hock J. út 92/B.
Telefon: (92) 599 464

